

кожного працівника в кінцеві результати діяльності підприємства. Варто погодитись з думкою, що підприємство маючи в своєму розпорядженні потужну та сучасну матеріально-технічну базу виробництва, новітню техніку і технологію, виробничий процес не зможе досягти запланованого результату у разі нераціонального використання кваліфікаційних і інших здібностей робітників [3].

Таким чином, система управління персоналом має надзвичайно важливе значення у процесі діяльності підприємства загалом, оскільки вона визначає напрями роботи з персоналом, забезпечує ефективну роботу. Тому, керівництво кожного підприємства має приділяти цьому значну увагу, зважаючи на власний досвід, досвід конкурентів та зарубіжних компаній.

Список літератури

1. Денисенко М., Будякова О., Волощук Ю. Зарубіжний досвід управління персоналом. *Вчені записки Університету «КРОК»*. 2019. № 2 (54). С. 137–144. DOI: <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2019-53-137-144>.
2. Герасимова В. О., Сидоренко В. О. Вдосконалення системи управління персоналом як чинник підвищення конкурентоспроможності підприємства. *Modern Economics*. 2019. № 14. С. 60–65. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V14\(2019\)-09](https://doi.org/10.31521/modecon.V14(2019)-09).
3. Шевченко О. С., Євтушенко Г. І. Інноваційні методи управління персоналом на підприємствах у сучасних умовах господарювання. *Молодий вчений*. 2019. № 10 (74). С. 753–757. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2019-10-74-156>.
4. Бучинська Т. В. Конкурентоспроможність персоналу як основний чинник підвищення ефективності діяльності підприємства. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2016. № 10 (1). С. 74–77.

УДК 657.1.012.1

**Бондаренко Л. Ф., викладач-методист, викладач вищої категорії
Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету
внутрішніх справ, м. Кременчук, Україна**

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ТРАНСПОРТНО-ЗАГОТІВЕЛЬНИХ ВИТРАТ

Кожне підприємство здійснюючи свою діяльність стикається з необхідністю транспортування запасів до місць їх зберігання чи продажу. Витрати, що виникають при цьому називають транспортно-заготівельними (ТЗВ). Загальний перелік таких витрат наведено в п. 9 П(С)БО 9 «Запаси», згідно з яким це затрати на заготівлю запасів, оплати тарифів (фрахту) за вантажно-розвантажувальні роботи та транспортування запасів усіма видами транспорту до місця їх використання, включаючи витрати зі страхування ризиків транспортування запасів) [1].

Виходячи з даного визначення, акцентуємо увагу, що транспортно-заготівельними витратами визнаються тільки ті, що понесені покупцем товарно-матеріальних цінностей при їх доставленні від постачальників незалежно від виду транспортування – сторонніми контрагентами чи власним транспортом. У разі, колизгідно договору між контрагентам доставлення товарів є обов'язком постачальника, такі витрати одразу потрапляють до ціни придбаних запасів.

Наступний аспект, що потребує дослідження, це окремі витрати, які не можуть бути включені до складу ТЗВ (рис. 1).

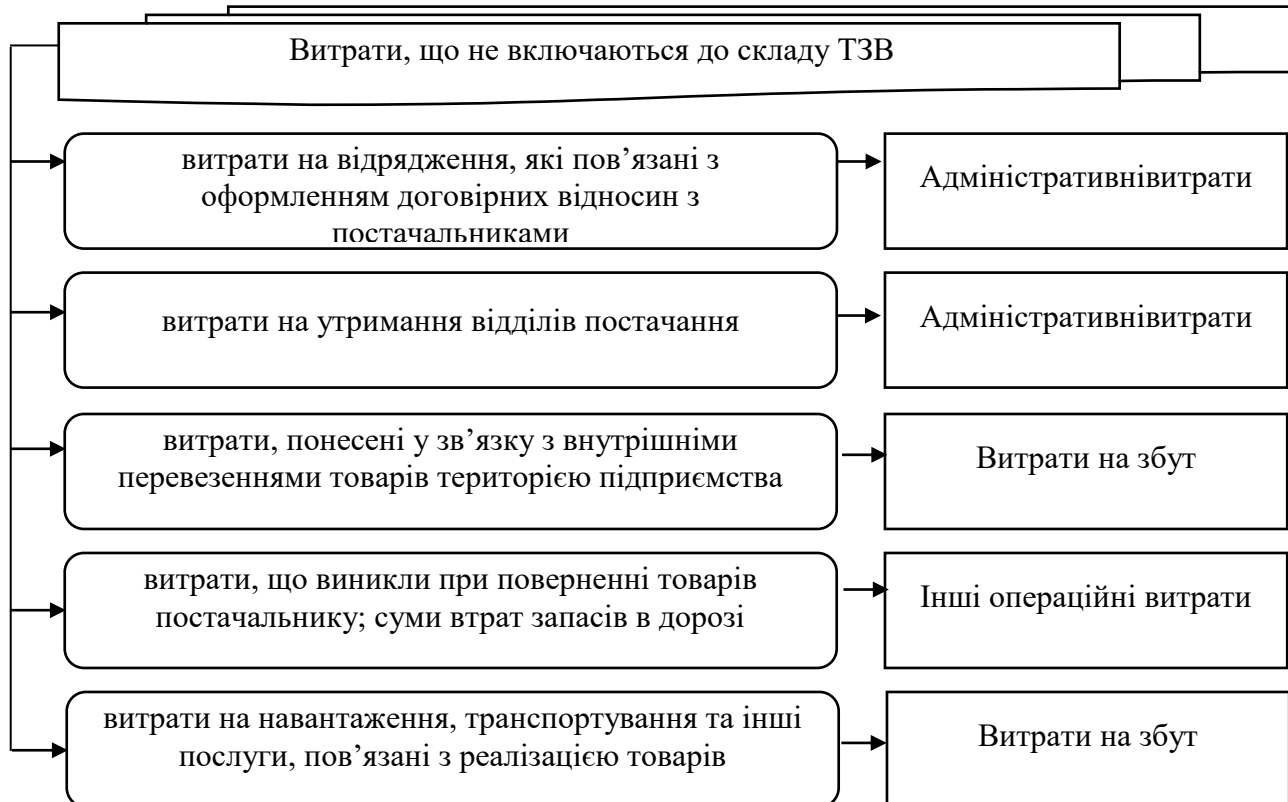

Рисунок 1 – Витрати, що не включаються до складу ТЗВ

Стосовно накопичення та розподілу транспортно-заготівельних витрат пунктом 9 П(С)БО 9 передбачено можливість застосування одного з двох варіантів:

- безпосереднього (прямого) врахування у сумі первісної вартості одиниці запасів при їх оприбуткуванні;
- виокремлення на спеціальному субрахунку з майбутнім розподілом за методом середнього відсотка.

Метод обліку ТЗВ обирається підприємством самостійно шляхом його описання в наказі про облікову політику.

В табл. 1 узагальнено алгоритм вибору доцільного методу та його застосування.

Таблиця 1 – Алгоритм вибору методу та його застосування

Метод обліку ТЗВ	Умова застосування	Порядок застосування	Субрахунок обліку
Метод прямого врахування ТЗВ до первісної вартості	Можливість безпосередньо пов'язати здійснені витрати з вартістю придбаних товарів	ТЗВ розподіляють між відповідними одиницями товарів пропорційно їх вартості, кількості чи вазі	281 «Товари на складі»
Метод виокремлення на спеціальному субрахунку	Наявність великого асортименту при доставленні запасів	Принцип усереднення	289 «Транспортно-заготівельні витрати»

В роздрібній торгівлі вважаємо використання цього способу не виправданим, оскільки, як правило, на підприємство одночасно доставляються запаси різних найменувань прямо пов'язати ТЗВ з конкретним найменуванням неможливе або ускладнено.

Прямий метод може бути впроваджений на підприємствах оптової торгівлі, де в межах одного доставлення надходить товар однієї номенклатури.

Звертаємо увагу, що кінцеві суми розподілу транспортно-заготівельних витрат залежать від обраної бази пропорції (вартість, кількість, вага). Отже, вважаємо, що розподіл ТЗВ відповідно до вартості отриманих запасів, а не за їх кількістю, є більш достовірним та універсальним для більшості випадків. Особливо це набуває актуальності у випадку, коли в одній накладній зазначено запаси з різним кількісним виміром в натуральному виразі, як наслідок, розподіл за кількістю взагалі втрачає сенс.

Таким чином, облік транспортно-заготівельних витрат потребує ретельного підходу до їх визнання, вибору оптимального методу їх накопичення та списання, а також визначення бази розподілу за умови прямого способу обліку ТЗВ.

Список літератури

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси» : затв. Наказом М-ва фінансів України від 20.10.1999 № 246 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0751-99> (дата звернення: 16.04.2020).

УДК 330.8.52

Бондаренко А. О., магістрант

Науковий керівник: Збиранник О. М., старший викладач

Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського, м. Кременчук, Україна

ІННОВАЦІЙНА АКТИВНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ: СТАН І ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ

Сьогодні одним з найбільш важливих показників розвитку країни є її інноваційний потенціал. Саме від розвитку науково-технічного прогресу